

V čísle najdete:

Březen.....	1
Výtah z jednání staršovstva.....	2
Půst a Velikonoce v Dejvicích.....	3
Oslava 99. narozenin ses. Bedrunkové. 5	
Jak se žije s budoucím vodící psem.....	5
Děni ve sboru a statistika (2022).....	9
Jak žijeme:	
Lucie Králová a Fernando Escobar....	18
Victimae paschali laudes.....	23
Kalendář na březen 2023.....	24

Březen,

to je měsíc knihy nebo též měsíc čtenářů, dozvěděla jsem se. Na každý pád je to měsíc, který knížkám a čtení přeje.

Knihy mám ráda a také jich docela dost mám, jakkoliv dnes nemusím mít farářskou knihovnu čítající několik set svazků, protože mnoho se toho dnes dá zjistit, dohledat a přečíst na internetu. Přesto mám „opravdické“ papírové knihy pořád stejně ráda. Mám ráda jejich vůni. Mám ráda šustění stránek (odmalička stránkami bezděky šustím i při čtení, čímž dovedu případné další osoby v místnosti přivádět na hranici šilenství). Mám ráda knihy jako umělecké předměty – těší mě, když i v populárně naučných svazcích nacházím ilustrace, když mě kniha oslovuje kromě slov i vizuální cestou.

Březen je také měsíc, který letos celý spadá do postního období. Půst začne ještě v únoru, Popeleční středou, a vyvrcholí Velikonocemi na začátku dubna. Přemýšlím o tom, jak by se dal onen měsíc knihy či čtenářů s prožíváním postu propojit...

Třeba zkusit dát více prostoru právě knihám než nejrůznějším příspěvkům, komentářům, diskusím, podcastům a videím na internetu. Zastavit se, otevřít si knížku, začíst se a následně se zamyslet nad tím, co jsem to četla, co to říká o mně a pro mě, do mé situace, do mého příběhu.

Případně svou čtenářskou pozornost soustředit na samotnou Knihu knih – otvírat v postu častěji Bibli, pouštět se s modlitbou, odvahou a nadějí soukromě do čtení i rozjímání. Existují různé čtenářské „plány“ – návody, jak přečíst Bibli za pár let či dokonce za pouhý

rok. Čtyřicet dní postního období je podle mě na celou Bibli příliš málo. Ze zkušenosti vím, že je lepší ukousnout si spíše menší sousto, zato si ho opravdu důkladně „požvýkat“, mít čas jej „strávit“.

A kdo by přece neměl odvalu pustit se do čtení sám, toho by mohlo zaujmout pozvání z naší spřátelené farnosti sv. Vojtěcha: každý pátek v postní době, tj. od 24. února do 31. března vždy od 19 hodin bude v kostele sv. Vojtěcha v rámci postního cyklu zamyšlení nad starozákonními čteními z velikonoční vigilie. Půjde o zhruba hodinová setkání s výkladem biblických textů a zamyšlením nad nimi, po kterých bude následovat modlitba.

Milí čtenáři, přeji Vám obohacující postní čtení, na stránkách Souterrainu i jinde.

Saša Jacobea

Výtah z jednání staršovstva 2. 2. 2023

- Sborová dovolená: bylo rozhodnuto ukončit přihlašování do 28.2., následně vézt seznam dalších zájemců (i z nečlenů sboru) jakožto náhradníků.
- Sborový oběd bude na Masopustní neděli 19.2., naváže na rodinné bohoslužby
- Byl schválen plán sborového života na postní období, Velikonoce a velikonoční období. (Podrobnější informace najdete v samostatném článku.)
- Informace o jednání statutárů sboru se zástupci synodní rady o zvažovaném zvýšení nájemného ze sbor. prostor a farářského bytu. Počítá se s ním od ledna 2024, letos s ním nemusíme počítat. Na další schůzce v půli března za účasti T. Černožorského a referenta z ÚCK se již bude jednat o konkrétních částkách.
- Aktuální informace o potřebných členech sboru.
- Byl schválen nákup nové chladničky do sborové kuchyně.
- Příprava VSS (kontrola seznamu hlasovných údů, zvolena inventarizační komise, zásady rozpočtu na 2023).
- Byla ustavena pracovní skupina pro projednání výstupů z konzultace s fundraiserkou (SJ, TČ, JM, JC, PH, Michael Heller), schůzka se uskuteční 20.3. od 18 hod.

- Byl schválen text na hnědé uliční ukazatele: „Evangelický sbor Dejvice“ + piktogram kostela.
- Schváleno zapůjčení sborových prostor na schůzi zahrádkářů.
- Projednáno zajištění bezpečnosti sborových prostor při aktivitách v JAK – u vchodu bude umístěno čidlo (P. Hejl).
- Ve sborovém časopise a ve venkovních vývěskách je třeba věnovat péči propagaci Nekostela jakožto aktivity cílené na nečleny sboru a církve.

Příští řádná porada staršovstva: 2. 3. 2023 v 19:00 hod., své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Janu Maškovi (ideálně emailem).

Půst a Velikonoce v Dejvicích

Jak jsem psala už v úvodníku, čeká nás postní období. 40 dní. Symbolické číslo, v Bibli je najdeme hned na několika místech. Jenže neděle se nepočítají, protože „neděle postu nečiní“ – v neděli má člověk slavit Kristovo vzkříšení a radovat se!, jak pravil snad Martin Luther či jiná podobně významná postava. A tak půst začíná na tzv. Popeleční středu a trvá až do Bílé soboty, tedy do soboty před Nedělí velikonoční, nedělí Vzkříšení. Šest týdnů. Smyslem tohoto období je změna. Změna pohledu na svět, změna uvažování, změna vzorců jednání, změna návyků... Půst je příležitost k onomu obratu, kterému někdy říkáme také slovem pokání (metanoia) – a ke kterému nás zve Jan Křtitel v závěsu se samotným Ježíšem: „Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ Proto jsme se rozhodli postní období i v životě sboru jasně zvýraznit oproti běžnému liturgickému času, oproti tzv. mezidobí.

Ještě před začátkem postního období jsme oslavili Masopustní neděli, po rodinných bohoslužbách usedli společně ve sboru k obědu. I radost výjimečného stolování nám může připomenout, že je před námi jiný než běžný čas.

Do samotného postu pak můžeme společně vstoupit při večerní bohoslužbě na Popeleční středu 22. února od 19 hod.

Během postu bude před každými nedělními bohoslužbami příležitost se sejít k rannímu ztišení, a to od 9:15 do 9:25 v místnosti NŠ. Zveme k modlitbě, k malému zastavení.

V neděli 26. března odpoledne bychom po rodinných bohoslužbách rádi vyrazili na ekumenickou výpravu na Vyšehrad – akci budeme připravovat se spřátelenou farností sv. Vojtěcha.

Ve svatém týdnu pak budeme mít možnost setkávat se téměř denně. Nejprve na Květnou neděli (2. 4.), pak na Zelený čtvrtek (6. 4.), kdy budeme od 19h číst Pašije a slavit společně svatou večeři Páně.

Na Velký pátek (7. 4.), v den památky Kristova umučení a smrti budeme slavit ve sboru bohoslužby v obvyklý dopolední čas, tedy v 9:30. Letos je budeme slavit jako bohoslužby kající, bez svaté večeře Páně. Ještě v pátek odpoledne jsme pak zváni připojit se k akci Nekostela – civilní křížové cestě podle Karla Šiktance: Tanec smrti aneb Ještě Pámbu neumřel. Akce se má konat v parku Cibulka.

Na Bílou sobotu (8. 4.) plánujeme výlet na Skalku u Mníšku pod Brdy, spojený s opékáním špekáčků.

Na neděli Vzkříšení (9. 4.) zveme ke slavnostním bohoslužbám a slavení svaté večeře Páně.

V severní Africe a Malé Asii se už v 1. tisíciletí ujalo padesátidenní prohlubování velikonoční radosti, které se později rozšířilo po celé Církvi. O nedělích v tomto období potkáváme na stole Páně sváteční bílou barvu, jednotlivé neděle mají latinské názvy, které onu velikonoční radost vysvětlují: Quasimodogeniti (Jako novorozené děti. 1Pt 2,2), Misericordias Domini (Hospodinova milosrdenství je plná země. Ž 33,5), Jubilate (Hlahol Bohu, celá země! Ž 66,1), Cantate (Zpívejte Hospodinu píseň novou! Ž 98,1), Rogate (Požehnan buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi neodepřel. Ž 66,20) a Exaudi (Hospodine, slyš můj hlas. Ž 27,7). Abychom podtrhli radostný charakter tohoto období, rozhodli jsme se letos ve velikonoční době, tedy od neděle Vzkříšení do svatodušních svátků, slavit večeři Páně každou nedělí. Věříme, že i po hubených „covidových“ letech, které slavení velikonočních svátků zásadně ovlivnily, může být toto zintenzivnění velikonoční radosti silná zkušenost.

Těšíme se na všechna duchovní setkání a impulzy v postní i velikonoční době, zveme vás k nim a zároveň prosíme – sledujte sborové ohlášky, ať už v kostele při bohoslužbách či prostřednictvím online přenosů a emailů, aby vám neunikly podrobnosti či další pozvánky, které k nám proudí z ČCE i z ekumeny.

Saša Jacobea

Oslava 99. narozenin sestry Bedrunkové v Klubu poznávání

Foto Draga Bošková

Jak se žije s budoucím vodící psem

Na sklonku února si z Brna opět přivezu štěňátko, budoucího vodícího psa. Jaké to je, pečovat o štěně, které má před sebou takovou záslužnou psí kariéru? Leccos z toho jste mohli zahlédnout, když na „faře“ bydlela Narnia, pudlí slečna, leccos však možná není zřejmé na první pohled. Pro zvědavé čtenáře níže stručně shrnuji svou dosavadní, bezmála čtyřletou, zkušenost pečovatelky štěňat.

← Bambi v letním kině

Ike asistuje pri svatbě

Pečovatelsví je dobrovolnická činnost – tedy činnost, kterou vykonávám bez nároku na finanční ohodnocení, vedle svého zaměstnání a zároveň jako laik – nejsem trenér psů. Se Školou pro výcvik vodicích psů mám dobrovolnickou smlouvu, ve které jsou uvedeny moje povinnosti a také závazky školy vůči mně. Pro psa, kterého mám v péči, mi škola hradí krmivo, veterinární péči, stříhání (u pudlů je nutné

několikrát ročně) a měsíčně mi přispívá 500Kč na hračky a pamlsky (jsou nutné pro výcvik). Také je to drobná náplast na případné škody – štěňátka mají ostré zuby, a když si člověk nedá pozor, udělají si někdy hračku z něčeho, co hračkou původně není...

O svěřené štěně pečuji od jeho cca osmi týdnů (kdy je schopné opustit mámu) do cca dvanácti měsíců, kdy nastupuje do školy v Brně k odborné části výcviku, kterou mají na starosti profesionální, školené trenérky. I během odborného výcviku štěně bydlí v pečovatelské rodině, která jej každý všední den musí do školy přivést a zase si jej odpoledne vyzvednout (zhruba ve stejných časech, jako chodí děti do mateřské školky). Odborný výcvik trvá další zhruba rok, k nevidomému klientovi tedy pes odchází asi ve dvou letech – je to ovšem individuální, některý pes je ke službě připraven dříve, některý potřebuje více času, aby mentálně vyspěl.

Dokud jsem bydlela v Brně, vyzkoušela jsem si i roli pečovatelky psa, který již výcvikem procházel. Z Prahy to ovšem možné není, čas, který se psem prožiji, je omezený a uteče vlastně hodně rychle.

Úkolem pečovatele je štěně postupně(!) seznámit s širokou škálou podnětů – zvuků, povrchů, předmětů, lidí, prostředí, jiných zvířat... tak, aby jej v budoucí službě pokud možno nic úplně nepřekvapilo. Pes by tedy měl zažít cestování různými dopravními prostředky, ruch nákupního centra i ticho v hledišti na koncertu či divadelním představení, musí se naučit v klidu nastoupit na eskalátor a zase z něj vystoupit, snést podivné „pachy“ u lékaře či v nemocnici, a také znát lidi – miminka, co pláčou, děti, co pobíhají, dospělé, také lidi s hůlkou, berlami či na vozíku... (nebo s kufrem na kolečkách a ti jsou z pohledu psů FAKT nebezpeční!)

Tchibo, psychická podpora během corony

Vedle tohoto seznamovacího procesu, kterému se v pejskařské hantýrce říká „socializace“, pečovatelé mají za úkol naučit štěně řádku povelů. Samozřejmostí je klasické sedni, lehni a přivolání v každé situaci (např. ze hry, od jídla), krom toho pes musí umět třeba na povel odejít na své místo (nebo i do boxu), přiřadit se k noze a jít u ní – po rovině i do schodů a ze schodů, provádět obraty, přinést libovolný předmět (včetně kovových, pro psiska do tlamičky ne úplně příjemných), označovat zastavením obrubníky a schody.

Kromě toho, co pes umět má, existuje také seznam toho, co nesmí – žebrať u stolu či dokonce si jídlo ze stolu sám vzít, skákat na lidi, skákat na sedačku nebo do postele, vstupovat do vody (kaluže, potůčky, rybníky...), běhat za ptáky či veverkami. Není toho málo!

Je třeba si uvědomit, že člověk vychovává psa pro někoho jiného. Nelze si tedy říct: nevádí mi, když pes bude se mnou sedat na křesle. Protože jednou bude bydlet s nevidomým klientem, pro kterého takové chování problémem bude.

Už jsem zmínila, že pokud jde o výchovu psů, jsem laik. Než k nám v březnu 2019 přišel první pes, královský pudl Ikaros alias Ike, psa jsem nikdy neměla. S tím se ovšem počítá. Jako pečovatelé dostaneme spolu se štěňátkem také základní „manuál“, kde je péče o štěně popsána, v prvních týdnech jsme ve spojení s trenérkou, později máme každých čtrnáct dnů společný (povinný) trénink v parku či třeba na nádraží, kde nám trenérky pomáhají s tím, co se nedaří, můžeme se na cokoliv zeptat, nechat si ukázat správný postup atd. Kromě toho máme 24/7 možnost volat šéfovi školy, Milanu Dvořákovi, pokud jde o zdravotní trable. Milanovi prošlo za více než dvacet let práce se psy rukama přes šest set různých pejsků, mnohé zažil a je schopen uklidnit začátečnické strachy.

„Milane, Milane, Ike sežral lojovou kouli pro ptáky i se sítkou! Máme jet hned na veterinu? Jsme venku, máme zkusit vyvolat zvracení mechanicky?!“

„To projde, nebojte se. Sítku pak v bobku ani nenajdete... Ale kdyby se choval divně, ještě mi určitě zavolejte...“

Toto je ukázka jen jednoho z mnoha (z mé strany) vzrušených rozhovorů. Zároveň i důkaz, že zdravotní potíže psísek rozhodně nikdo nebere na lehkou váhu.

Co člověka naučí pes? Při psaní článku se těším na pátého psa (dosavadní skóre dva kluci a dvě holky se překlopí ve prospěch kluků). Každý, se kterým jsem měla to štěstí se potkat, byl jiný, každý byl osobnost, každý byl jedním slovem úžasný. S každým se také o kousek posouvá můj vhlad do psího světa, jakkoliv znovu opakuji – jsem laik a nic víc než nadšený začátečník. Zároveň se s každým psem posouvá i můj pohled na náš, lidský svět. Naučila jsem se víc vnímat, že pohyb v ulicích je pro člověka s jakoukoliv specifickou potřebou leckdy dost

náročný, ať už žije s handicapem nebo má jen potíže s chůzí či tlačí kočárek. Naučila jsem se víc sledovat nonverbální komunikaci lidí i zvířat. Proměnil se můj pohled na svět jako celek, opravdu silně vnímám, že tu žijeme spolu se spoustou dalších forem života, že to tu ani zdaleka není jen o nás, o lidech. Učím se stále znovu, že když přijde chyba, neúspěch, nejspolehlivější je hledat nejprve na své straně, v čem jsem byla nesrozumitelná, v čem jsem měla přehnané nároky, kde jsem nebyla důsledná nebo přehlížela kontext.

A především jsem se naučila, že tzv. po dobrém to jde vždycky lépe. Se psy, ale i s lidmi. Odměna, ocenění, společná radost a podpora jsou vždy lepší motivace než strach z trestu či rozladěnosti protějšku. Pudli jsou v tomto neskuteční učitelé. Budou s vámi tak nějak pracovat i pod tlakem, ale ne rádi a budou se čím dál víc odtahovat a uzavírat do sebe. Pokud jim dáte najevo, jak si ceníte jejich snahy, jsou to neúnavní pracanti a budou při vás stát. Když jsem byla nemocná, Ike od mé postele odcházel jen napít se nebo vyvenčit. Když jsem loni na Sjezdu v těžké osobní situaci nemohla spát nervozitou z vidiny přednášky před zaplněným sálem, Narny se ke mně schoulila (spaly jsme na zemi – pes do postele vážně nesmí!), hřála mě tělem a do rána se ani nehнула, aby mě nerušila.

Last, but not least: chtěla jsem psa, aby mě bral ven. Díky, Ike, Bambulko, Tchibo a Narny, za všechny ty vycházky, ve slunci a na sněhu, ale i v dešti, mlze, tmě a vedru, sama bych se nepřinutila, to je jasné.

Pokud jste dočetli až sem, upřímné díky i Vám – za čas a pozornost.

Saša Jacobea

Dění ve sboru a statistické údaje za rok 2022

Milí čtenáři, předkládáme vám zprávu o dění ve sboru v uplynulém kalendářním roce. Snažíme se v ní zachytit co možná nejvíc z toho, co se ve sboru a skrze něj děje. Úplného výčtu aktivit, ba ani zapojených dobrovolníků, však nejsme s to dosáhnout. Děkujeme tedy i touto cestou všem těm, kterým na životě sboru záleží a různou formou se na něm podílejí.

Život dejvického sboru v roce 2022 lze charakterizovat dvěma skutečnostmi. Tou první je zaběhnutí nového farářského týmu, který se již stal neodmyslitelnou součástí sborového společenství. Sestry farářky

pečují o svou dobrou spolupráci také pravidelnou týmovou supervizi (5× v roce 2022). Druhou skutečností je návrat k normálu po období poznamenaném epidemií covidu-19. Normální nedělní bohoslužby se konaly bez přerušení celý rok s postupně narůstající účastí. Opět se rozběhlo pravidelné setkávání skupin v týdnu. Při Večeři Páně jsme nejen opustili mimořádná hygienická opatření, ale také se velká část sboru vrátila k přijímání ze společných kalichů. Pro ty z našich členů, kteří setrvávají u malých kalíšků, jich bylo dokoupeno 30 nových v kvalitě náležitě bohoslužebnému náčiní.

Přesto se sborový život nevrátil do starých kolejí, k některým viditelným změnám došlo. Především nadále pokračujeme v přenosech bohoslužeb každou neděli. Umožňujeme tak jejich sledování nejen lidem, pro které je osobní účast momentálně nemožná nebo obtížná, ale také vzdáleným zájemcům, dokonce i v zámoří. Některé ze sborových aktivit směřují pro malý zájem k zániku, jak se už stalo v případě Dejvického křesla pro hosta. Setkání dětí a konfirmandů mají od prázdnin nový formát: místo pravidelných hodinových schůzek každý týden se setkávání koná jednou měsíčně na celé půldne. Řeší se tak obtížné dohadování termínu, který by vyhovoval všem zúčastněným.

Třetí skutečností, která ovlivnila atmosféru ve sboru, byly těžké ztráty v rodinách našich členů. V nevelkém časovém odstupu zemřely dvě ženy na prahu dospělosti, Anna Kristina Molnárová a Anna Bohatová. Učili jsme se, jak tuto ztrátu žít s jejich nejbližšími, jak se nově vztahovat k mládeži, jak si úmrtí připomínat jako společenství.

Další tíživou okolností, byť působila jen nepřímo, byla válka na Ukrajině. Zprávy z Ukrajiny na mnohé z nás těžce doléhají. Řada členů našeho sboru se zapojila do pomoci ukrajinským uprchlíkům.

Na přelomu roku Magdaléna Trgalová čerpala dlouhodobé studijní volno, pro Sašu Jacobea to bylo náročné, na život sboru to ale nemělo znatelný dopad.

Během roku 2022 se podařilo uspořádat řadu akcí.

O prázdninách se uskutečnila sborová dovolená v Alpách, kterou zajistili manželé Geierovi, a prázdninový pobyt dětí v Křížlicích organizovaný našimi faráři.

Třebaže se po covidovém období rozpadla skupina „kávová služba“, našlo se dost nových dobrovolníků a tak máme radost, že se v loňském

roce obnovilo tradiční setkávání při kávě a čaji.

V dejvickém sboru jsme také vnímali události, které se týkaly širšího církevního společenství. Z nich byl nejvýznamnější vznik nového evangelického sboru v Roztokách u Prahy, tedy v našem bezprostředním sousedství. Dosud byly nejmladším sborem pražského seniorátu Dejvice, které se osamostatnily v roce 1965.

Rovněž se nás dotýkala příprava sloučení Střediska Diakonie Praha, jehož je náš sbor partnerem, se Střediskem křesťanské pomoci Praha. Sbor je zároveň patronem také Mateřské a základní školy speciální Diakonie Praha. Sbor má zastoupení jak v dozorčí radě Diakonie Praha (Šaša Jacobea, Jan Petříček), tak ve školské radě (Marta Študentová) a v neposlední řadě i ve velké dozorčí radě Diakonie (Magdalena Trgalová). Staršovstvo je pravidelně informováno o dění, radostech i strastech obou středisek. Farářky pravidelně zpívají v pátek s dětmi ve Stodůlkách, navštěvujeme akce, které střediska pořádají (otevření Domova Daniela, vánoční besídka...) a snažíme se je podporovat i jinak, viz níže.

***

K bohoslužbám jsme se sešli celkem 55x za průměrné účasti 65. Během celého roku byly bohoslužby přenášeny on-line.

Zvláštní bohoslužby – bohoslužby na Světový den památky zesnulých dětí.

VP jsme slavili 17x, průměrná účast byla 60. Mimo to byla VP 2x vysluhována individuálně, ve zdravotnických zařízeních.

Počet členů sboru celkem: 492

Počet členů sboru s hlasovacím právem: 183

Počet příspěvatelů na provoz sboru: 149

Z toho **plátců saláru: 137**

Pokřtěni byli: v roce 2022 žádný křest neproběhl (v roce 2023 zatím připravujeme 3).

Zemřeli: Anna Kristina Molnářová, Drago Fišer, Vladislava Potužáková, Miloslav Nekvasil, Hana Adamová, Eva Muzikářová.

Sestry farářky vedly v roce 2022 10 pohřbů a 8 církevních svateb.

Do sboru se nikdo nepřistěhoval, zato se odstěhovali: Judith, Marek, Sára a Noemi Stoklasovi, Hana Volná.

Staršovstvo:

se sešlo 10× k pravidelným poradám, navíc proběhla 2 výjezdní zasedání, z nichž 1 bylo víkendové.

Presbyteři měli školení k přímluvným modlitbám.

Pravidelná setkávání jednotlivých skupin:

Nedělní škola

Organizace: Ivana Hellerová

konala se 34× za průměrné účasti 5 dětí

Témata - na jaře biblické postavy ze Starého i Nového zákona dle příručky Zástup stále přichází... a na podzim příběhy z Genesis dle příručky Dál přece nejdete sami.

Proběhla celoroční sbírka NŠ na trampolínu pro děti z Mateřské a základní školy Diakonie Praha – předána.

Biblická hodina

Organizace: Nad'a Sleziaková

Setkání bylo 37× - každé úterý za průměrné účasti 5 osob.

Biblickou hodinu vedli Magdaléna Trgalová, Saša Jacobea, Martin Prudký, Mikuláš Vymětal a Saša Flek.

Biblická hodina pro děti

Vede Saša Jacobea a Magdaléna Trgalová

Konala se 21× do prázdnin s průměrnou účastí 3, po nich 4× celoodpolední s průměrnou účastí 7.

Maminky s dětmi

Organizace: Saša Jacobea

Sešly se 12× za průměrné účasti 6.

Konfirmační cvičení

Magdaléna Trgalová a Saša Jacobea

Do prázdnin se konalo 15× s průměrnou účastí 3, po prázdninách se uskutečnily 4 celoodpolední schůzky s průměrnou účastí 6.

Mládež

Vede Saša Jacobea a Magdaléna Trgalová

Celkem 48× za průměrné účasti 8

Na podzim se mládež spolu s farářkami zúčastnila Sjezdu nejen evangelické mládeže v Ostravě, zúčastnilo se i několik konfirmandů.

Nědělníci

Program si zajišťují sami, jsou to mladí dospělí, čerství absolventi VŠ a pracující do 35 let.

Sešli se 2× k procházkám a společnému obědu.

Obcování

Vede Magdaléna Trgalová a Andrea Bohatová

Skupina zhruba pětaticátníků až padesátníků, schází se 1× měsíčně v domácnostech.

Celkem 9× za průměrné účasti 12

X-cátníci (starší dospělí)

Organizuje: Martin Volný

Otevřená mezigenerační skupina se schází každé druhé úterý v měsíci a zamýšlí se nad základními otázkami křesťanské víry a teologie a jejich relevance v našem životě. Často bývá příležitost ke vzájemnému sdílení.

Celkem 9× za průměrné účasti 10

Klub poznávání

Organizují: Marta Petříčková a Draga Bošková

Otevřená skupina aktivních seniorů, schází se ve školním roce většinou druhý čtvrtek v měsíci, zamýšlí se nad různými tématy.

Celkem 10× za průměrné účasti 9 lidí

Dejvické křeslo pro hosta

Organizuje: Marta Študentová ve spolupráci s faráři

Hostem byl ředitel Mateřské a základní školy speciální Diakonie Praha Milan Černý a jeho zástupkyně Věra Růžičková. Dalším hostem pak byl David Najbrt, evangelický farář a zdravotní klaun.

Konalo se 2×, pro malou účast už nadále neplánujeme

Křesťanská služba

Organizuje: Eva Javornická ve spolupráci s farářkami

Pracovní porady 11× s průměrnou účastí 8, návštěv bezpočet.

KS se snaží pomáhat členům sborů v nouzi, navštěvovat nemocné a také být skupinou, na kterou se s důvěrou lidé mohou obrátit.

Dále se stará se o doručování přání k narozeninám seniorům. První přání dostanou 60letí, pak v 65 letech a v 70, od 75 každý rok. Tímto způsobem mapujeme situaci seniorů i na okraji sboru.

Mimo rámec KS se další členové sboru (Jaroslav Vondra, Martin Volný, Josef Cimpa, Magdaléna Trgalová) pravidelně starají o dovoz potřebných na nedělní bohoslužby.

Naši pěvci

Vede: Lydie Härtelová a Filip Hanuš Härtel

Počet členů: cca 50, zkoušek se účastní průměrně 33 členů

Vystoupení:

Ve sboru při bohoslužbách 4×, plus nešpory ve středu před Velikonoci Slavětín u Loun, kostel sv. Jakuba Většího

Benefiční koncert ČCE Vinohrady

Dolín u Slaného, kostel sv. Šimona a Judy, Dny evropského dědictví

Sál Hlaholu - koncert s Komorním orchestrem Vlasty Škampové

Vystoupení v katedrále při vzpomínce na zemřelou Alžbětu II.

Vánoční koncert v ČCE Vinohrady

Příležitostná kapela:

Vede F. H. Härtel

Těleso složené z mladší i starších hudebníků z řad členů sboru, případní noví zájemci jsou vítáni.

Hrála při bohoslužbách celkem 5x

Dejvický Evangswing

Pavel Prosek (kapelník), Daniel Heller, Michael Heller, Hana Chvojová, Wanda Dobrovská, Karolína Härtelová

Vystoupení ve sboru 2× - podruhé v rámci koncertu pro manžele Proskovy – 60 let společného života

Zpívání ve středisku Diakonie ve Stodůlkách

38×, průměrná účast včetně klientů a pracovníků 25

zpívání ve Stodůlkách: Saša Jacobea, Magdaléna Trgalová, Karolína Härtelová

Jednorázové aktivity:

Sjíždění Sázavy

Sborový oběd

Přespávání dětí ve sboru

Představení nového zpěvníku s Filipem Härtelem

Rozlučka se Stoklasovými

Sbírka na pamětní desku na domě v Truhlářské 8

Oslavy kulatých narozenin ve sboru: Ivana Hellerová, Jana Jindrová, Hanička Sýkorová, Zdeněk Susa

Marathon dopisů pro Amnesty International

Prodej Obchůdku jednoho světa

Silvestrovské posezení

Duchovenská práce:

Za kazatelnou jsme přivítali tyto kazatele:

Saša Jacobea 29×

Petr Gallus 1×

Magdaléna Trgalová 17×

Jaroslav Pechar 1×

Michael Otřisal 2×

Gerhard Reininghaus 1×

Eliška D. Härtelová 1×

Roman Mazur 1×

Pavel Ruml 1×

Zelený čtvrtek – Lány Hauser, recitace

Pavel Pokorný 1×

4. adventní neděle vánoční hra mládeže

Dále naši faráři a výpomocní kazatelé kázali mimo náš sbor:

Saša Jacobea

Zdeněk Susa

Magdaléna Trgalová

Lydie Härtelová

Ekumenická setkání:

- Koncert Podané ruky u sv. Gotharda
- Bohoslužba za krajinu na Sedleckých skalách
- Betlémské světlo ve sboru 24. 12.
- Setkání nad Biblií a koledami na Suchdole 24. 12.
- Setkání u pomníku škpt. Morávka – spolu se sborem ve Střešovicích
- „Ekumenické snídaně“ – pravidelná setkávání duchovních působících v Praze 6 – 2×

- Nekostel – sbor projekt podporuje uvolněním Saši Jacobea pro přípravu bohoslužeb a organizační práci

Práce pro církev:

- seniorátní výbor:

Daniel Heller – sen. kurátor

Jan Mašek – náměstek sen. kurátora

- celocírkevní poradní odbory a komise SR:

Saša Jacobea - členka komise pro reformu správy církve, členka COM, organizátorka Nekostela

Magdalena Trgalová - předsedkyně komise pro vikariát a jáhenskou praxi, 2. náhradnice SR, organizátorka pastorálních konferencí, interní supervizorka ČCE

Petr Gallus – člen PO teologického, člen komise pro vikariát a jáhenskou praxi, člen komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů, člen komise pro reformu správy církve

Martin Prudký – člen Komise pro přípravu na rozhovor s lidmi z LGBTQ+ komunity a přípravu stanoviska ČCE k otázce manželství dvou lidí stejného pohlaví

- výpomocní kazatelé:

Eliška Härtelová

Petr Gallus (ETF UK)

Lydie Härtelová

Martin Prudký (ETF UK)

Zdeněk Susa

Práce laiků ve sboru:

Pokladnu vede Jana Cihlová

O finance se starají manželé Černohorští

Hospodáři sboru Petr Hejl, Jan Petříček, Dan Molnár

Kontakt se střediskem Diakonie Praha a se školou zajišťují vedle farářek: Marta Študentová a Jan Petříček

O církevní tisk a prodej knih se stará Marta Petříčková

Obchůdek jednoho světa: Marta Petříčková

O zásoby v kuchyni a vaření pro lidi v sociální nouzi se stará Martina Jílková

Souterrain připravují a vydávají manželé Eva a Daniel Henychovi

Přání pro křesťanskou službu maluje a dodává Madlena Prachenská, Jana Kohoutová

Sborová fotodokumentace: Jiří Hlavsa, Ivan Prachenský

Varhaníci, instrumentalisté, zpěváci:

Filip H. Härtel, Lydie Härtelová, Tomáš Najbrt, Pavel Prosek, Luděk Jelínek, Vít Henych, Tomáš Černohorský, Petr Gallus, Naši pěvci, kapela

Učitelé nedělní školy:

Benjamín Hejl, Anna Hejlová, Daniel Heller, Ivana Hellerová, Václav Henych, Tereza Horská, Miluše Jelínková, Jan Petříček, Markéta Petříčková, Michaela Petříčková, Veronika Petříčková, Marek Stoklasa, Marta Študentová, Robert Zika

V křesťanské službě působí:

Eva Javornická, Mirjam Růžková, Martina Študentová, Nad'a Sleziaková, Stáňa Hřebíčková, Bohunka Minárová, Jana Poláčková, Jana Kohoutová, Jindra Zukalová a Magdalena Trgalová, Saša Jacobea

Kávová služba:

Organizace: Martina Študentová

Martina Jílková, Nad'a Sleziaková, Bohunka Minárová, Jindra Zukalová, Marta Petříčková, Lucie a Fernando, Matouš Heller, Jiřina Černohorská, Kamil Trgala, Eliška Härtelová, Lída Janská, Wanda Dobrovská, Dylan, mládež

Charitativní akce:

- Chleby pro lidi v sociální nouzi 4x, organizuje Martina Jílková
- Bazar podzimních plodů ve prospěch křesťanské služby našeho sboru (Jana Cihlová, Jana Kohoutová, Draga Bošková, Marta Petříčková, Jan Mašek)
- 4 benefiční vycházky po Praze pro Mateřskou a základní školu speciální Diakonie Praha, konkrétně na rekonstrukci školy V Zápolí - M. Študentová
- Benefiční koncert pro Domov Daniela – Irena Troupová a Jiřina Marešová –Dvořáková, organizace M. Študentová
- Představení projektu Mám to na triku ve prospěch Domova Daniela Diakonie Praha

- Benefiční koncert Našich pěvců na Vinohradech pro Berkat a Jako doma

Vícedenní sborové akce:

- Sborová dovolená v Rakousku: organizoval Pavel Geier
- Dětský sborový tábor připravili a vedli: Saša Jacobea, Magdaléna Trgalová, Daniel Molnár, Robert Zika, Světlana Dobešová, Kateřina Ratajová a mládež
- Mimosborová akce v prostorách našeho sboru – příměstský tábor pro ukrajinské děti (19 dětí) pod hlavičkou Junáka: sbor poskytl zdarma prostory a byl patronem této akce. Členové sboru, kteří se pracovníě podíleli na této akci: Benjamín Hejl, Marta Študentová, Martina Jílková, Táňa Bonhar ,Veronika Petříčková, Ciara Matthews, Marie Gallusová

V rámci sboru pracuje skupina čtyř sester v tzv. Opatrovnické radě Ladislavy Mejsnarové. V prostorách sboru se konala Výroční schůze rady za účasti členek rady (Anna Hejlová, Naďa Sleziaková, Karolína Vránková, Martina Študentová), Ladislavy, Saši Jacobea, veřejné opatrovnice a zástupců Domova v Sulické, kde Ladka bydlí.

J. Mašek

Jak žijeme: Lucie Králová a Fernando Escobar

Když jsem přišla k domu ve Stodůlkách, kde Lucie s Fernandem bydlí, našla jsem zvonek se jmény Králová Escobar. První, na co jsem se jich zeptala bylo, zda Fernando nemá něco společného s tím neslavně známým narkobaronem. Fernando mi řekl, že jméno Escobar je v Salvadoru, odkud pochází, snad nejpoblárnější příjmení - asi jako u nás Novák, a navíc ten neslavně známý byl z Kolumbie. Bylo mi u nich příjemně, oba jsou velice milí, bezprostřední a jejich povídání se hezky poslouchalo.

Řekněte mi prosím, jak dlouho chodíte do dejvického sboru a jak jste se sem dostali?

L: Do sboru chodíme asi rok. Chtěli jsme najít sbor nedaleko od našeho bydliště a nechtěli jsme velký sbor. Chvíli jsme chodili k Salvátoru, pak jsem hledala na internetu a narazila jsem na Dejvice. Zpočátku jsme s Fernandem sledovali jen přenosy – bylo to v době covidové. Když se situace zlepšila, začali jsme do sboru pravidelně docházet. Myslím, že jsme konečně našli to správné místo pro nás.

F: Když jsme přišli do Prahy, chodili jsme pár let do luterské církve, tam je v porovnání s ČCE rozdíl v liturgii, zpívají se žalmy – to se nám hodně líbilo. Nebyly tam ale moc příležitosti se s někým kamarádit. Chodili jsme na anglicky i česky mluvící bohoslužby, faráři se ale v té době vícekrát vyměnili, což se nám moc nelíbilo, myslíme, že to není dobré, když se faráři často mění. Je rozumné být v jednom sboru dlouhodobě. Lucka pak na internetu našla, že dejvická Českobratrská církev evangelická je otevřená, má svobodný přístup a mně se líbila kázání farářek.

Odkud pocházíte a kudy vedla vaše cesta víry?

L: Narodila jsem se v Plzni. Mamka pocházela z Moravy, vychovaná v katolické víře. V dospělosti bydlela hodně let v Praze, potom po sňatku se přestěhovala do Plzně. Táta ve víře vychován nebyl. Rodiče měli hodně knih, i dětskou Bibli a když jsem byla malá, učili mě modlit se Modlitbu Páně a měli zájem seznámit mě s vírou. Až v deseti letech jsem začala chodit do Metodistické církve v Plzni, rodiče taky, věřící jsou stále, i když do kostela už nechodí. V tom nás ovlivnil můj starší bratr – začal se zajímat o víru a chodit právě do Metodistické církve. Na mne to v církvi hodně zapůsobilo, měla jsem ráda dětský program – tzv. besídku a později jsem si oblíbila i „dospělé“ bohoslužby a hlavně písně. Také jsem tam poznala nové kamarádky, účastnila jsem se akcí pro děti a mládež, táborů, prázdninových pobytů a podobně. Taky tam vznikla taneční skupina Paprsek (pořád existuje), v jednom sále církvi jsme začaly trénovat moderní tanec a balet. Měly jsme i vystoupení, občas i v rámci veřejných akcí.

V dětství jsem uvěřila v Ježíše, tak jsem se v jedenácti letech nechala pokřtít. Naše církev měla kontakty také s Křesťanským společenstvím. Občas jsem se účastnila i jejich bohoslužeb. Můj bratr tam začal chodit taky – dosud chodí do této církve.

Od té doby jsem vždycky měla zájem víru rozvíjet a poznávat, hodně jsem četla taky různé křesťanské knihy už od mladých let a tento zájem mám pořád. Kromě toho byly součástí mého života zájmové kroužky – chodila jsem do ZUŠ na klarinet, byla jsem v orchestru, jezdili jsme na festivaly dětských a mládežnických orchestrů. Pár let jsem chodila taky do baletní školy pro děti a mládež, která působila při městském divadle.

F: V Salvadoru neexistuje zájmová činnost pro děti. Je dobře, že se děti učí něco víc a zapojují mozek. Někdo se nás ptal, zda jsme byli na plesu. Jenže neumím tančit žádné tance, kde se musí umět kroky. U nás to nikdo neumí, plesová sezona vůbec není. Tancuje se v Kostarice, kde bydlí část mé rodiny, populární je tam salsa, merengue, tam umí všichni tancovat.

Narodil jsem se v hlavním městě San Salvador v republice Salvador v katolické rodině v roce 1984, kdy v Salvadoru byla občanská válka (1980 – 1992).

Válka tehdy způsobila hodně problémů. Zpočátku to byl spor o půdu mezi zemědělci a vojáky, který přerostl v brutální válku mezi guerillou, podporovanou Kubou a SSSR a vládou, kterou podporovaly USA. V té době se ztratil můj 1,5 roční bratranec, o něm jsme nevěděli do roku 1997, kdy jsme se přes agenturu dozvěděli, že v Hondurasu si ho adoptovali američtí manželé. Žije teď s nimi v Bostonu v USA. Kdyby se někdo chtěl dozvědět víc, jeho adoptivní matka napsala knihu, kterou si ode mě můžete v digitální formě půjčit – kniha je ale jen anglicky (Margaret Ward: Missing Mila, Finding Family).

Vládl tam generál a panovala nesvoboda. Lidé byli rozděleni na dva tábory – na ty, co byli s vládou a ty, co byli proti vládě a ti byli ještě navíc rozdělení na ty, kteří byli s Ruskem a proti Rusku. Panovalo násilí mezi lidmi, hodně jich pak uteklo do USA. Tam byli bez práce, chudí, žili v chudinských čtvrtích, kde vládla kriminalita, vytvářely se salvadorské gangy. Vláda USA je proto vyhostila zpět do Salvadoru a tím se vrátil zpět i problém. Nebylo tam už bezpečno. To byl jeden z důvodů, proč žijeme tady.

Většina mé rodiny žije v Salvadoru. Mám bratra, byl chytrý, dostal stipendium v Chile, ve Španělsku, v Kostarice a v Jižní Koreji. Díky tomu jsem hodně cestoval, když jsem za ním jezdil a inspiroval mě, abych se vždycky snažil zlepšovat.

Zpočátku jsem nevěřil, ale na univerzitě jsem měl věřícího kamaráda a najednou jsem to začal cítit – zjistil jsem, že být křesťanem je důležité.

Jaké bylo vaše studium a zaměstnání?

L: V Plzni jsem studovala gymnázium a Pedagogickou fakultu obor učitelství pro střední školy. Krátce jsem učila na ZŠ, později v jazykovém kroužku ve školní družině. Nakonec jsem se přeorientovala na obor IT. V současnosti pracuji v menší české firmě – dělám testování různého softwaru, který ve firmě vytváříme, nejvíc webových stránek.

F: Nejdřív jsem studoval v evangelické základní a salesiánské střední škole a pak na Jezuitské univerzitě počítačovou vědu, IT, programování. My jsme byli chudí, bratr dostal stipendium a mne podporovala rodina, která adoptovala mého ztraceného bratrance. Nějakou dobu jsem pracoval v Kanadě, je to krásná země. Teď tady pracuji v oboru, který jsem vystudoval.

Jak jste se seznámili?

F: Potkali jsme se on-line na křesťanské stránce na mezinárodní dopisování – formou e-mailů. Oba jsme měli zájem o netradiční, alternativní pohled na křesťanství, také jsme měli podobné zájmy, co se týká hudby a umění. Začali jsme si psát mailem, pak chatování bez kamery a později, když Lucka měla možnost navštívit internetovou kavárnu, tam jsme se poprvé viděli.

L: Po roce a půl Fernando přijel do Česka – v roce 2008, na jaře, to jsme se poprvé potkali osobně. Ještě jsme studovali, tak jsme pak pokračovali v dopisování. Po ukončení studia jsme si našli práci, já jsem na podzim roku 2011 odjela do Salvadoru a v červnu 2012 jsme měli svatbu.

Jaká byla vaše svatba a jak žijete teď?

L., F: Svatbu jsme měli pouze úřední, u Fernandových rodičů v domě. Bylo to jednodušší, i když je tam tradice mít svatby dvě – nejdřív úřední (ta musí být vždy) a pak církevní, která bývá slavnostnější. V Salvadoru jsme ale nechodili pravidelně do žádné církve. S církevní svatbou by byly složité formality – organizovat vše dlouho dopředu, což se zdálo komplikované, nevěděli jsme totiž ani, kdy budeme moci zorganizovat tu úřední svatbu (kvůli vyřizování těch dokumentů). Dohodli jsme se, že příjmení budeme používat každý své, se kterým jsme se narodili, což nám dává větší smysl, ačkoli je to tady neobvyklé. Taky to bylo jednodušší kvůli papírům. Česká ambasáda je pouze v Mexiku, což je dost velká vzdálenost.

L: Hodně starostí jsme měli i s dokumenty – před svatbou i po ní. Ještě před svatbou požadovali doklad o způsobilosti k manželství. Abychom dostali úřední potvrzení, museli jsme to vyřizovat přes naši ambasádu v Mexiku. Museli jsme mít úřední překlad, protože tam je úřední jazyk španělština. A potom jsme museli ještě vyřizovat český oddací list, tedy opět pořídit úřední překlad do češtiny, potom nám český oddací list vydali na matrice v Brně. Jsem ráda, že se nám povedlo vyřídit všechno to papírování.

V San Salvadoru jsme žili necelý rok, teď tady v Praze jsme už deset let. Jsem vděčná, že se nám povedlo usadit se tady v Praze. Nikdy

předtím jsem vlastně o tom ani neuvažovala. Neměla jsem dřív v plánu žít někde mimo Plzeň, ale nakonec se mi v Praze opravdu moc líbí.

F: Mám tady trvalý pobyt, doklad – platný pas – se musí obnovovat každých pět let v Berlíně nebo ve Vídni.

L., F: Rádi cestujeme.

Ještě se zeptám na kávovou službu u nás ve sboru.

L: Když se v ohláškách vícekrát za sebou říkalo, že je potřeba se zapojit, přihlásili jsme se.

F: Líbí se nám to posezení při kávě a čaji. Nebyli jsme jako cizinci, lidi ve sboru se o nás zajímají, baví se s námi.

Co řeknete na závěr?

L: Jsem vděčná za víru, věřím, že Bůh nám pomáhá, je to zázračné, že jsme se mohli setkat a být spolu, také jsem ráda, že můžeme být součástí tohoto sboru, kde nacházíme povzbuzení a inspiraci pro víru.

F: Cítím, že Bůh měl plán nás spojit, že nás vede ve víře i v tom, že můžeme být spolu v církvi. A jsem rád, že jsem dosud vše přežil – hlavně těžké časy v Salvadoru.

Děkuji za rozhovor

Zapsala: Naděžda Sleziaková

Victimae paschali laudes

Naši pěvci zvou na velikonoční koncert, který se bude konat ve čtvrtek 30. března od 19:00 v sousedním střešovickém kostele. Na program jsou jednak sborové skladby od středověkých zpěvů přes díla Thomase Tallise, Františka Ignáce Tůmy či Johanna Sebastiana Bacha až po spirituály, jednak sólové klavírní skladby v podání Daniela Juna. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován Diakonii ČCE, jmenovitě domovu Daniela.

Filip H. Härtel

Kalendář na březen 2023

Bohoslužby 9:30	5.3. VP	A. Jacobea
odkaz na on-line	12.3.	A. Jacobea
vysílání najdete zde:	19.3.	M. Trgalová, VSS
<u>dejvice.evangelnet.cz/</u>	26.3.	A. Jacobea, rodinné
<u>line-vysílání</u>	2.4. VP	A. Jacobea

YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:

youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik - Fw

Konfirmandi (11+)	pátek v 15:30 – 18:30 (1× měsíčně, termíny: 24.3., 21.4., 19.5.)
Děti (5 - 11)	pátek v 15:30 – 18:30 (1× měsíčně, termíny: 24.3., 21.4., 19.5.)
Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30 – 20:00
Křesťan. služba	5.3. po bohoslužbách
Děti + maminky	čtvrtek 16.3. v 9:30 – 11:30
X-cátníci	úterý 14.3. v 19:00, téma: Svoboda člověka ve vztahu k Bohu
Naši pěvci	středa v 18:30 – 20:30
Zpívání Diakonie Stodůlky	každý pátek v 9:15 – 10:15
Obcování	23.3. v 19:00 (ve sboru), téma: Sexualita
Biblická hodina	úterý v 16:00 – 17:00
Klub poznávání	9.3. v 9.30 téma: Juanita Kancil o Indonésii II
Staršovstvo	2.3. v 19:00
Ostatní	19.3. výroční sborové shromáždění (po bohoslužbách) 20.3. porada fundraising 26.3. ekumenický výlet s dětmi 31.3.-2.4. víkendovka konfirmandů

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je v neděli 19. 3. 2023.
Číslo vyjde 26. 3. 2023.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz. Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár =101, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103